

ERC exigeix la fi dels abusos de les concessionàries d'autopistes

ERC s'oposa enèrgicament a l'acord a què han arribat el Ministeri de Foment, la Generalitat i ACESA per mitjà del qual es prorroga 5 anys a aquesta concessionària d'autopistes l'explotació de l'A-7 i l'A-17 a canvi d'una rebaixa en el peatge en alguns dels seus trams.

ERC considera que és inadmissible que es presenti com una victòria de la ciutadania una rebaixa que, comptat i debatut, significa únicament transformar un pagament al comptat en un pagament a terminis. L'acord, a més, deixa al marge peatges d'altres vies de comunicació que afecten greument el lliure desenvolupament d'un nombre considerable de poblacions.

El grup parlamentari d'ERC,

d'altra banda, ha presentat una proposició no de llei on exigeix la promulgació d'una normativa específica que obligui les empreses concessionàries d'autopistes a deixar sense efecte el cobrament del peatge quan l'autopista esdevingui l'única via possible de connexió entre municipis a causa de talls llargs de circulació. La proposta, presentada pel diputat Josep Bargalló es produeix després del greu accident del 31 d'agost a l'N-340 al terme municipal de Tarragona que ha posat novament en evidència, segons s'apunta en l'exposició de motius, «**la lamentable situació de les connexions d'aquesta ciutat amb la zona nord-est del Tarragonès**» a través de l'esmentada carretera i l'A-7. Cal

El territori català està cosit de vies de pagament.

recordar que, en els darrers cinc anys hi ha hagut 273 víctimes mortals a l'N-340 entre Tarragona i Altafulla i que en cap cas la concessionària de l'A-7, ACESA, ha

deixat de cobrar peatge tot i que després dels accidents la circulació per l'esmentada via esdevé del tot obligatòria, per al conjunt de vehicles que circulen per la zona.

opinió

Pere Vigo

alcalde de Ribes de Freser

D'aquells focs, aquestes cendres

Arran dels incendis d'aquest estiu hem pogut constatar la manca de racionalitat i coordinació a l'hora de lluitar amb èxit contra sinistres de la importància i magnitud com aquests que ha viscut la Catalunya Central. Però, tot això, només és la conseqüència lògica de l'incompliment sistemàtic, per part del Govern de la Generalitat, de les polítiques que es van dissenyar en el seu moment per potenciar l'equilibri territorial: els plans comarcals de muntanya, els plans específics de nuclis agregats, els plans de gestió forestal, la incentivació de les explotacions agrícoles i ramaderes, la guarderia forestal, la xarxa viària... Com gosen parlar aleshores d'equilibri territorial?

Els plans comarcals de muntanya, van néixer com una proposta de mínims per dotar dels serveis més bàsics les comarques que patien una baixa demogràfica continuada i havien de servir per descongestionar el país, cada vegada més macrocefàlic, en canvi presenten uns percentatges d'incompliment escandalosos, que ens molts casos arriben fins al 70%.

Els plans específics de nuclis agregats han estat hivernats durant 3 anys i, ara, els han descongelat en una proporció absolutament ridícula tot i que el 90% d'ells encara no tenen els serveis més indispensables (sanejament, xarxa d'aigua, enllumenat públic...) i s'aboquen irremediament a

la desertització.

On són els plans de gestió forestal? Algú en coneix cap? Tot hom sap que són imprescindibles per a la salubritat dels nostres boscos, que són l'instrument bàsic per a la correcta explotació del forest, el seu sanejament, el seu accés i, en definitiva, per a la seva conservació en òptimes condicions. Tot i estar subvencionats en un 75% per la Unió Europea, s'ha bandejat la seva aplicació.

La guarderia forestal pateix un greu procés de militarització. Ja fa temps que els pagesos denuncien la seva inutilitat com a garante de la conservació del medi. Els pagesos, que han estat els grans urbanistes del país, els veritables artífexs del nostre paisatge i els vigi-

lants més eficaços, donada la seva implantació territorial i coneixement del medi, han estat sotmesos a polítiques irracionals i canviants que no fomenten precisament la necessària confiança de les generacions més joves a l'hora de continuar les explotacions familiars. Més greu és el cas dels masovers i parciers, absolutament desprotegits davant la llei.

Si a tot això hi afegim una administració pujolista cada dia més cretinitzada, segurament a causa de l'alt grau de consanguinitat que hi existeix, tindreu el perquè de tot plegat. I si busqueu els veritables culpables de la catàstrofe només cal que mireu els «Telenotícies» de TV3. Són els que hi surten més sovint.

Sobre la nova Llei de l'edificació

La Llei d'ordenació de l'edificació tornarà a ser notícia, ja que el 11 de juny es presentà el seu avantprojecte. Després de 20 anys d'anuncis i 30 esborrany sense sort, sembla que les paraules del Ministre de Foment Arias Salgado en l'acte d'inaguració del Congrés de la UIA (Unió Internacional d'Arquitectes) celebrat a Barcelona el 1996 i més recentment en l'acte de presentació de la nova Llei del sòl en què va prometre que es tramitaria dins de l'actual legislatura, es faran realitat.

Quan encara estem païnt i tot just comencem a esbrinar els efectes de la Llei de mesures liberalitzadores del sòl i de la nova Llei del règim del sòl i valoracions, el Ministeri ja recull suggeriments al text de l'avantprojecte que ha elaborat i que, segons les previsions, havia d'arribar a finals de juliol al Consell de Ministres i, després, iniciar els tràmits de la seva discussió i aprovació parlamentàries al Congrés de diputats i al Senat. I si tot «va bé» podria estar en vigor l'estiu del 1999 — sis mesos després de la seva publicació al BOE.

Per inversemblant que sigui, fins ara no existia una legislació estatal que abastés aquests temes: ordenació del sector de l'edificació, millora de les condicions d'adquisició i ús de l'habitatge i dels altres bens immobles, aspectes que afecten un dels grans motors de l'economia i que, alhora, és el lloc on es desenvolupa la vida de la nostra població. L'habitatge és la major inversió que una família sol fer al llarg de la seva vida. Des del Codi Civil de finals del segle passat, han estat centenars les disposicions legals de diferent rang que han semblat obligacions i continguts plens de bona voluntat (però buïts d'una visió de conjunt), sempre donant resposta a fets puntuals acabats de produir-se.

El text d'aquest avantprojecte de Llei és una evolució de l'antic projecte de Llei del govern socialista de 28 de desembre de 1995, publicat al Butlletí Oficial de les Corts de 9 de gener de 1996, i que no va perfeccionar el seu tràmit.

Ara el redactat és molt més curt que aquell (només 23 articles, 4 addicionals, 1 transitòria, 1 derogatòria i 3 finals per 51 articles, 3 addicionals, 1 transitòria i 3 finals de l'anterior). Això serà una virtut si el text definitiu guanya en claredat, precisió i abast.

Pel que fa a l'articulat, aquest ve agrupat en 4 capítols i les altres disposicions esmentades. Aquests capítols tracten successivament qüestions generals (objecte de la Llei i el concepte d'edificació), les exigències tècniques i administratives de l'edificació (qualitat, projecte arquitectònic, llicències, conceptes de recepció i documentació d'obra executada); el concepte i el rol dels diferents agents de l'edificació (des del promotor a l'usuari, passant pel projectista, el constructor, el subcontractista, el director de l'obra, empreses i laboratoris d'assaig de qualitat, subministradors de productes i propietaris) i, finalment, les responsabilitats i garanties dels diferents agents.

A grans trets, entre d'altres, cal esmentar:

1r. Els requisits bàsics de qualitat

2n. La regulació del projecte arquitectònic, que contempla situacions de nova construcció, rehabilitació, i intervenció al patrimoni. Desaparèix l'antic projecte d'obres.

3r. La regulació de l'acte de recepció d'obra executada, com a punt de partida i referència per a les garanties i els seus tipus.

4t. La consideració de la titulació d'arquitecte com l'única que habilita per a la redacció del pro-

jecte arquitectònic i per a la posterior direcció d'obres sense perjudici d'altres atribucions.

5è. El canvi de designació de l'agent constructor, abans anomenat contactista.

6è. Manteniment de la figura de cap d'obra que assumirà la representació tècnica del constructor.

7è. La necessària presència d'un director d'execució de l'obra quan es requereixi projecte arquitectònic.

8è. La introducció a la Llei del concepte de la necessitat de respectar les instruccions d'ús i manteniment per part dels usuaris per utilitzar adequadament els edificis.

9è. El nou règim de garanties i de prescripcions d'aquestes:

a) un any de responsabilitat del constructor respecte a vicis, danys materials o defectes de construcció que afectin elements d'acabats d'obra.

b) durant tres anys tots els agents es responsabilitzaran dels danys per vicis o defectes dels elements constructius o de les instal·lacions relatius a les condicions d'habitabilitat i ús.

c) durant deu anys els agents es responsabilitzaran de danys o defectes que comprometin directament la solidesa de l'edifici.

10è. El règim de garanties contra els danys materials esmentats (avals bancaris solidaris, assegurança de caució o de responsabilitat civil per tal de garantir les responsabilitats) en cas d'ús de l'habitatge i l'import d'aquestes (5%, 30% 0100% de l cost final d'execució material segons els danys a), b) o c) de l'apartat 9è.

11è. Els requisits d'escripturació i inscripció en relació a les garanties dels agents

12è. Les necessàries modificacions dels articles 1591 i 1909 del Codi Civil, així com l'elaboració en un termini de dos anys d'un co-

di ètic de l'edificació amb les exigències dels requisits bàsics de qualitat.

Essencialment el text de l'esborrany recull i millora el projecte elaborat pel govern anterior, malgrat determinades valoracions aparegudes a la premsa fetes des d'una òptica exclusivament econòmica, segons les quals l'impacte del cost d'implantació de la Llei comprometrà el preu final de l'habitatge. Això no ens han de desviar de l'opinió que aquesta Llei és una eina més que necessària per a la modernització del sector i que afectarà positivament el seu desenvolupament. El fet important és que sortirà guanyant la qualitat del producte edificatori construït i la protecció del seus consumidors.

Finalment cal remarcar el tractament que la Llei atorga als usuaris: se'ls obliga a mantenir adequadament la finca adquirida. Recordem que des del 1991, a Catalunya, la Llei de l'habitatge estableix la necessitat del Llibre de l'edifici, en el qual han de constar les qualitats dels materials, els terminis de manteniment, etc, i pretèn que es consolidi la cultura de tenir cura de l'habitatge i mantenir el bon estat de l'edifici. El text definitiu de la Llei hauria de tenir en compte les experiències legislatives d'aquest àmbit impulsades per les comunitats autònomes com es el cas d'Euskadi, Extremadura, la Comunitat de Madrid i la Llei del sòl valenciana de 1994, així com les propostes generades des dels col·legis d'arquitectes en el sentit d'instaurar l'aplicació d'una ITE (Inspecció Tècnica de l'Edifici) a semblança de la ITV dels vehicles, i d'altres disposicions o «productes tècnics» que afectarien a cada una de les fases de l'edificació: Promoció/Projecte, Construcció i Adquisició / Ús / Manteniment.

Regulat el funcionament de les Junes Locals de Seguretat

Les Junes Locals de Seguretat han estat regulades, finalment, a través del decret 151/1998, aparegut al DOGC de l'1 de juliol.

La creació d'aquestes juntes estava prevista a la Llei Orgànica de Forces i Cossos de Seguretat del 1986 i a la Llei de Polícies Locals del 1991 però fins al moment ni l'Estat ni la Generalitat no havien regulat el tema. Malgrat que el decret es preveu només d'aplicació en aquells municipis que disposin de policia local i on estiguin desplegats els Mossos d'Esquadra, pot servir de model per aquells municipis que vulguin crear juntes de seguretat. La seva finalitat és fomentar la coordinació i la col·laboració entre els diferents cossos i forces de seguretat que actuen en el municipi.

Les Junes les formaran un president (l'alcalde) i dos vocals, que seran el cap de la co-missaria dels Mossos —en qualitat de vice-president de la Junta—, i el cap de la policia local. Es preveu un tercer vocal (el cap de la Policia estatal o de la Guàrdia Civil) que pot ser invitat amb veu i vot sempre que pels assumptes a tractar sigui necessari.

El Govern estatal estudia l'eliminació de l'IAE

El ministeri d'Hisenda prepara una reforma del conjunt de la fiscalitat municipal, establerta des de fa deu anys en la Llei Reguladora de les Hisendes Locals. Aquesta reforma, que es troba encara en una fase força incipient, tindria l'eliminació de l'Impost sobre Activitats Econòmiques (IAE) com a element més remarcable. El Govern estatal es proposa també la desaparició de l'Impost sobre l'Increment de Valor dels Terrenys de Naturalesa Urbana i de l'Impost sobre Construccions i Obres. Com a compensació, es crearia una nova figura equiparable a l'Impost sobre Societats o a la part de la base imposable de l'IRPF corresponent als rendiments de les activitats professionals i empresarials (en ambdós casos amb un tipus addicional del 4,28 % per tal d'impedir pèrdues en la recaptació). A través d'aquest sistema, segons s'assenyala en un document de treball d'Hisenda, «es gravarà la renda obtinguda realment pels empresaris que tinguin locals» i s'acabarà «amb un sistema injust que grava nominalment la renda però obliga a pagar a qui té pèrdues i no es gradua en funció de la renda percebuda realment».

El TC dictamina que els municipis poden ser embargats

El Tribunal Constitucional (TC) ha anul·lat un apartat de la Llei 39/1988 reguladora de les Hisendes Locals, que admet la embargabilitat dels béns patrimonials d'un municipi, sempre que no afectin a un ús o servei públic.

Els magistrats han arribat a la conclusió que «observat el procediment per a la vàlida realització del pagament, si l'ens local deutor persisteix en l'incompliment de la seva obligació de satisfer el deute de quantitat líquida judicialment declarada, el privilegi de la inembargabilitat dels béns en general de les entitats locals que estableix l'article 154.2 de la llei d'Hisendes Locals, no resulta conforme amb el dret a la tutela efectiva en el seu vessant de dret subjectiu de les resolucions judicials fermes». El fiscal va rebutjar la inconstitucionalitat del precepte ja que entenia que era més rellevant la protecció del principi de legalitat presupostària i la continuïtat dels serveis públics. El TC, però, entèn que no es pot justificar que «l'administració proposi l'execució de les sentències més enllà del temps necessari per obtenir les consignacions pressupostàries».

Nova edició del seminari de dret local

L'FMC, la Diputació i l'Ajuntament de Barcelona i l'Escola d'Administració Pública de Catalunya organitzen, un any més, el Seminari de Dret Local.

El seminari, que tindrà lloc entre el 9 d'octubre i l'11 de juny de 1999 —a raó d'una sessió mensual— es proposa bàsicament estudiar un parell d'aspectes fonamentals. En el primer es planteja l'anàlisi dels temes generals del dret administratiu i del dret local. En el segon, es planteja el tractament de les novetats legals o jurisprudencials que es van produint al llarg de l'any. En aquesta línia, es preveuen tres seminaris d'especialització: un sobre règim jurídic i serveis, un altre sobre urbanisme i medi ambient i un tercer sobre jurisprudència. Igualment, en cada sessió s'inclourà una introducció que presentarà les novetats jurídiques més rellevants que s'hagin produït en el darrer mes. En el curs es mantindrà també el recull de jurisprudència del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya, amb un interès particular per la temàtica de caràcter municipal.

Per a informació i inscripcions (a formalitzar abans de l'1 d'octubre) truqueu al 933 10 44 04.

La Regió Metropolitana de Barcelona creix caòticament

Un recent estudi del Centre de Política del Sòl de la UPC ha posat en evidència el model de creixement que s'imposa des de fa anys a l'àrea metropolitana de Barcelona.

Segons l'estudi, dirigit per Josep Roca, de 1991 al 1996, la superfície d'aquesta àrea (entesa com les successives agregacions de municipis on més del 15% de la població ocupada es desplaça a una altra localitat per tal de treballar) ha crescut en un 56%. La seva població, malgrat tot, ha augmentat només en un 4,5%, accentuant-se el fenomen del trasvàs humà del centre (Barcelonès) a la perifèria (comarques limítrofes). Segons

s'apunta a l'estudi, s'està avançant cap el que els experts anomenen «conurbació difusa», un model tendent a una ocupació màxima del sòl amb urbanitzacions i indústries però amb grans dificultats a l'hora de respondre adequadament a les necessitats bàsiques de la ciutadania. Aquest esquema, a més, potencia una mobilitat fortament depenent del transport privat, amb la qual cosa genera la necessitat urgent de construir grans xarxes d'autopistes i autopistes que, a la vegada, fomenten encara més la tendència a la dispersió i a la desvertebració social del territori.

Mentrestant, el Pla Territorial

La regió metropolitana de Barcelona suporta moltes administracions i poca planificació.

Metropolità, que la Generalitat es va comprometre a elaborar fa gairebé 10 anys per tal de donar resposta a aquesta greu problemàtica, continua sense aparèixer tot i

que, fins al moment, els seus responsables s'han gastat 1.712 milions de pessetes. Tal i com van les coses, quan neixi ja estarà desfassat.

setembre

dl	dm	dc	dj	dv	ds	diu.
	1	2	3	4	5	6
7	8	9	10	11	12	13
14	15	16	17	18	19	20
21	22	23	24	25	26	27
28	29	30				

octubre

			1	2	3	4
5	6	7	8	9	10	11
12	13	14	15	16	17	18
19	20	21	22	23	24	25
26	27	28	29	30	31	

28, 29 i 30 setembre Congrés Català de Medi Ambient i municipis

Barcelona

Cada dia les conferències tractaran sobre una problemàtica mediambiental específica: dilluns, sobre la sostenibilitat; dimarts, sobre l'aigua; i dimecres, sobre els residus.

Per a més informació, telefonau a l'FMC 93.310.44.04

Manresa impulsa un Fòrum Ambiental

borat un «Pla d'acció ambiental de Manresa» les línies estratègiques del qual estan pensades per preservar i millorar l'entorn de la ciutat. És precisament l'aplicació

La regidoria de Medi Ambient de l'Ajuntament de Manresa, governada per l'edil d'ERC Magí Mas, impulsa, des de l'abril passat i fins al febrer vinent, un «Fòrum ambiental». Es tracta d'una iniciativa que té com a objectiu aconseguir la participació ciutadana en el disseny de polítiques ambientals i de sostenibilitat per a la ciutat. Manresa, que es va adherir el 1996 a la Carta de les Ciutats Europees cap a la Sostenibilitat —donada a conèixer a la ciutat danesa d'Alborg el 1994—, ha realitzat des de llavors una completa auditoria ambiental que ha permès conèixer de primera mà l'estat del municipi respecte al medi ambient. A partir de les conclusions i recomanacions de l'auditoria, s'ha ela-

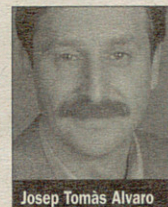
d'aquestes línies estratègiques el que es discuteix en el «Fòrum ambiental», un espai de debat obert als diferents sectors econòmics, entitats, associacions i al conjunt de la ciutadania de la capital del Bages. Els nou àmbits que s'aborden en el fòrum (aigua, energia, residus, mobilitat, patrimoni natural i paisatge, espai rural, espai urbà, activitats i risc ambiental i indicadors ambientals) s'estan analitzant, successivament, en sengles sessions monogràfiques mensuals.

Al setembre es parlarà de mobilitat i al més vinent de patrimoni natural i paisatge. El «Fòrum ambiental» clourà les sessions de treball l'11 de febrer amb el tema dels indicadors ambientals.

Recull d'experiències de gestió municipal

L'Escola de Tardor d'ERC, que tindrà lloc el 14 i 15 de novembre, ha de contribuir a la difusió d'aquelles experiències de gestió municipal que els regidors i regidores del partit han impulsat des dels diferents equips de govern als quals s'ha accedit des de les darreres eleccions. Per tant, convidaria que els càrrecs electes locals que considerin que val la pena donar a conèixer algun projecte en què hagin participat (en el camp de la promoció econòmica, l'habitatge, el medi ambient, la cultura etc) trametin el més aviat possible material escrit sobre el mateix a la secretaria de Política Municipal. Aquest material es lliurarà als participants a l'escola juntament amb la resta de documentació de la trobada.

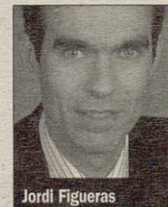
Nous candidats d'ERC per al 1999

Josep Tomàs Alvaro

Josep Bargalló

Jordi Figueras

Recentment han estat escollits com a candidats d'ERC per a les eleccions municipals del 1999: Josep Tomàs Alvaro, a Vilanova i la Geltrú; Josep Bargalló, a Torredembarra; Jordi Figueras, a Espulgues de Llobregat; i Eulàlia Moral a Pineda. Tots van encapçalar les llistes d'ERC el 1995.

També ha estat escollit Josep Maria Cerverelló, a Sant Boi de Llobregat.

documentació disponible a la Secretaria de Política Municipal

- ☞ Directori de fons i programes de la Unió Europea d'interès per a les corporacions locals.
- ☞ Material d'interès per a l'adaptació dels ajuntaments a l'euro.
- ☞ Fulletó de presentació amb els objectius bàsics del «Fòrum ambiental» de Manresa.

ESQUERRA MUNICIPAL ÉS EDITADA PER LA SECRETARIA DE POLÍTICA MUNICIPAL

DIPÒSIT LEGAL B-3691-1998 IMPRESA EN PAPER RECICLAT

COORDINACIÓ EDUARD LÓPEZ
REDACCIÓ JAUME OLIVERAS
MARC SANGLAS
FRANCESC SIMÓ

COL-LABORADORS JOSEP VALL
REVISIÓ LINGÜÍSTICA ROSALIA RAMON

SEU NACIONAL D'ERC
VILLARROEL, 45
08011 BARCELONA
TELÉFON 453 60 05
FAX 323 71 22
E-MAIL municipals@erc-cat.org